

3.8 De beroepsfase

Het conflict wordt aangescherpt zodra partijen er niet in slagen om in de bezwaarfase tot een vergelijk te komen. De belastingbetaler moet zich dan wenden tot de fiscale rechter. Volgens het jaarverslag 1993 van de belastingdienst werden in dat jaar 9000 beroepschriften betreffende de Inkomstenbelasting ingediend bij de gerechtshoven.⁷⁶⁰ Stoffer vermeldt dat het beroep op de fiscale rechter flink is toegenomen. Volgens hem is de ingewikkelde fiscale wetgeving daarvan mede de oorzaak. Hij verwijst naar Thomas More die de overeenkomst aangeeft tussen geen wetten en wetten, die slechts met zeer veel moeite begrepen kunnen worden.⁷⁶¹ Daarmee stemt hij in met de mening van velen die reeds in het verleden wezen op de praktische problemen bij vage, gecompliceerde belastingwetgeving.

3.8.1 Het beraden over de verschillende standpunten

Voor een beroep op de fiscale rechter is het noodzakelijk dat alle partijen zich ter dege beraden over hun eigen standpunten betreffende de feiten en de toepasselijke belastingwetgeving. Deze standpunten moeten de vergelijking met die van de andere partij immers kunnen doorstaan. Daarbij heeft de belastingbetaler doorgaans een informatieachterstand ten opzichte van de belastingdienst. De belastingdienst heeft bijvoorbeeld meer zicht op de manier waarop belastingregels via beleidsregels worden uitgelegd.^{762 763} Deze beleidsregels worden veelal slechts in de vakpers bekend gemaakt.⁷⁶⁴ Echter, voor de vele belastingbetalers die aansprakelijk worden gesteld op fiscaal terrein en voor hun adviseurs is in artikel 50, derde lid, IW'90 geregeld dat de ontvanger desgevraagd informatie verstrekt over de onderliggende aanslagen. De grondslag van dit artikel ligt in artikel 4:16 Awb waarin wordt aangegeven dat elke beschikking op een deugdelijke motivering dient te berusten.⁷⁶⁵

3.8.1.1 Een andere, nieuwe rechterlijke uitspraak

In het beroepsstadium moet elk der partijen zich dus afvragen of en in hoeverre de eigen benadering van de fiscale wetgeving pleitbaar is. Hierbij kunnen zij aansluiting zoeken bij de reeds bestaande rechterlijke uitspraken. Het bestaan van rechterlijke uitspraken

⁷⁶⁰ Jaarverslag Belastingdienst 1993[45, blz. 56].

⁷⁶¹ S. Stoffer[46, blz. 1465, 1466].

⁷⁶² A.G. van Galen, H.Th.J.F. van Maarseveen[23, blz. 52].

⁷⁶³ Ch.J. Langereis[25, blz. 131].

⁷⁶⁴ Ch.J. Langereis[25, blz. 132].

⁷⁶⁵ E.R.H. Heymans, J.H.P.M. Raaymakers[67]"Voor vele aansprakelijk gestelden en hun adviseurs is het vaak moeilijk om gemotiveerd de beschikking van aansprakelijkheid(art. 49 IW'90) te betwisten en/of bezwaar te maken tegen de naheffingsaanslag(en) waarvoor aansprakelijk is gesteld. De reden hiervan is dat de aansprakelijk gestelde niet over voldoende informatie beschikt etc.. Met betrekking tot het bezwaar maken, is in art. 50, derde lid, IW'90 geregeld dat de ontvanger desgevraagd informatie verstrekt over de onderliggende aanslag(en), voor zover dit naar zijn oordeel nodig is om bezwaar of beroep in te stellen. etc."(blz.37)